

[J. P. Nielsen.]

største Understøttelser, og som den Dag i Dag faar ca. 2 Mill. Kr. til at betale deres Renter med, at en Repræsentant for denne Klasse staar her og taler om Udvidelse af Landbrugsproduktionen: bare sælge væk, uden at tage det allerfjerneste Hensyn til, at der baade i Sønderjylland og den øvrige Del af Danmark naturligvis er andre end Bondestanden, der skal leve! Regeringen maa ogsaa have Pligt til at skaffe Arbejde til alle de mange Arbejdere og tage Hensyn til dem.

For øvrigt har jeg af alle de Taler, jeg har hørt af det ærede Medlem, faaet det Indtryk, at han var Handelsagent for Tyskland og egentlig ikke for Danmark.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Det kunde maaske være nødvendigt, at jeg skulde udbede mig Tilladelse af det ærede Medlem til at tale, som det passede mig! Naar man skal have Bebrejdelser fra det ærede Medlems Side for, at vi faar for stor Understøttelse i Sønderjylland, en Understøttelse, som i øvrigt nu er udvidet til det øvrige Land, saa gad jeg nok vide, om vi, naar vi gaar den modsatte Vej, naar vi ønsker at klare os selv ved at faa afsat den Produktion, det er muligt at komme af med, om vi saa ogsaa skal have Bebrejdelser for det. Jeg synes, det er ganske meningsløs Tale, naar det siges, at vi „tigger om Afsætning“ i Tyskland. Handelsaftalen med Tyskland er en ganske reel Aftale, der slutes af Regeringerne, imellem Ligemænd, hvor der paa den ene Side forlanges Salg af Varer, paa den anden Side Køb af Varer. Men dette Spørgsmaal er, naar det lægges i det Plan, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen nu gør, ikke til at diskutere paa denne Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Hver Gang den højt-ærede Udenrigsminister taler om vore Handelsforhold og specielt Forholdet til Tyskland, siger Udenrigsministeren, at der bliver ikke lagt den danske Eksport af Landbrugsprodukter den mindste Sten i Vejen, der sker kun en Begrænsning af Hensyn til vore andre Handelsaftaler og af Hensyn til den faktiske Købekraft i Landet. Det har vi hørt i Dag, og det har vi hørt mange Gange før. Det har vi ogsaa hørt det ærede Medlem Hr. Steen

sige. Vi har endvidere hørt det ærede Medlem Hr. Steen sige i sin Tale i Gaar, at naturligvis maatte al Kraft sættes ind paa en øget Eksport af Landbrugsprodukter. Men hvad hører vi nu det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sige? Vi hører det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen som socialdemokratisk Repræsentant i Sønderjylland sige ganske tydeligt og klart, at han ønsker heller ikke en øget Eksport af Landbrugsprodukter, selv om den var mulig. Den Modsigelse, der her er til Stede mellem den radikale Udenrigsminister og det radikale Partis politiske Ordfører paa den ene Side og den sønderjyske Repræsentant det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen paa den anden Side, synes jeg skal konstateres.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Der er for mig noget ejendommeligt i den Situation, at det ærede Medlem Hr. Westermann saa energisk gaar ind for et Forsvar for en Embedsmand under Handelsministeriet, hvis nærmere Forhold det ærede Medlem ikke kan have Kendskab til, samtidig med at det ærede Medlem, som jeg tidligere har nævnt, retter et meget stærkt Angreb paa Officererne i Isbryderne, et Angreb, der var udsprunget af den Opfattelse, at Orlogsflaadens Officerer i Virkeligheden skulde være mere tjenstdygtige end Koffardflaadens. Jeg vil gerne fastslaa, at det ærede Medlem Hr. Westermann og jeg er enige om, at Tjenestemandens § 17 ikke giver vedkommende Embedsmand Adgang til at kræve disciplinær Undersøgelse. Jeg har tidligere sagt, at jeg tror at tjene vedkommende Embedsmand bedst ved ikke at indlede saadan Undersøgelse.

Og saa vil jeg slutte med at sige, at Følgerne af min Stilling i dette Spørgsmaal inden for Administrationen vil jeg imødesee med Sindsro. Jeg tror at turde sige her, at jeg har det allerbedste Samarbejde med mine Embedsmænd i Ministeriet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Jeg troede, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kunde høre og forstaa, hvad jeg sagde, han er dog en stueret Mand i det mindste. Jeg sagde, at der var andre, der skulde leve her i Danmark end netop Bønderne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.